

CZIGÁNY GYÖRGY

Négy madrigál

*A menekülést választottam.
Nevetést, szádat, szemedet.
Holott beverhetnék rég holtan:
már az vagyok aki leszek.*

*Létünk forrás szeretetét
velem talán megmentenéd.
Szavad kenyér, mindennapi
s éltetők is izgalmai,
sóbajok és libegések,
hogy lebessünk egy test, lélek.*

*Szempilla-rács mögött veszett el
ki tehetetlen szeretettel
meg nem érthető suttogást hall
és boldog a szomorúsággal.
Rejtőzik hangod telefonba.
Álom sodrában ha csobogna
csöndje napozik végtelenben.
A hiánya szólongat engem.*

*Álló órák múlni tanít,
gyártja bizonyítékait.
Csevegés fölött ítélet:
te léted rendjében élek.
Időnk végén csillagbalmaz
tűntén lesz ki megirgalmaz,
ki megőrzi tenyerében
minden minden szavad épen
s visszaadja őket végül
nekem veled öröklétül?*